

- उग्र** (von उग्र) n. = उग्रता H. 318.
- उग्रदुहितर** (उ + उ) f. Tochter eines Grossen P. 6, 3, 70, VArtt. 10.
- उग्रधन्वन्** (उ + ध) adj. einen gewaltigen Bogen führend AV. 8, 6, 18. von Indra RV. 10, 103, 3. ein Bein. Indra s H. 174.
1. **उग्रपुत्र** (उ + पु) m. Sohn eines Grossen Çat. Br. 14, 6, 8, 2. f. 0त्री P. 6, 3, 70, VArtt. 10.
2. **उग्रपुत्र** (wie eben) adj. gewaltige Söhne habend, von Aditi RV. 8, 56, 11.
- उग्रबाहु** (उ + बा) adj. mit gewaltigen Armen versehen RV. 8, 20, 12, 50, 40. AV. 3, 19, 7. 4, 24, 2.
- उग्रपश्य** (उग्र, adv. von उग्र, + प) P. 3, 2, 37. Vop. 26, 55. f. आ die schrecklich Blickende, N. einer Apsaras AV. 6, 118, 1. TAITT. ÂR. 2, 4, davon auf die Würfel übertragen AV. 7, 109, 6.
- उग्ररेत्** (उ + रे) m. Bez. einer Form Rudra's Bhāg. P. in VP. 89, N. 4.
- उग्रवीर** (उ + वी) adj. gewaltige Männer habend TS. 4, 4, 12, 2.
- उग्रव्यय** (उ + व्य) m. N. pr. eines Dānava HARIV. 2182. 14283.
- उग्रशक्ति** (उ + श) m. N. pr. ein Sohn des Königs Amaraçakti PAÑKAT. 3, 12.
- उग्रशेखरा** (von उग्र + शेखर) f. ein Bein. der Gaṅgā TRIK. 1, 2, 30. ÇABDAR. im ÇKDR.
- उग्रश्रवस्** (उ + श्र) m. N. pr. eines Mannes MBH. 1, 2, 2735. 4548. Verz. d. B. H. No. 53.
- उग्रसेन** (von उग्र + सेना) 1) m. N. pr. verschiedener Fürsten, unter andern eines Bruders von Ġanamegaja, Çat. Br. 13, 5, 4, 3. MBH. 1, 662. 2550. 2703. 2735. 3743. 4548. 3, 647. 10651. 14, 2480. HARIV. 1814. 2024. 2027. 4903 u. s. w. VP. 436. 437. 461. 560. 613. LIA. II, 935. Ind. St. 1, 202. 204. 205. उग्रसेनत्र ein Bein. Kaṁsa's TRIK. 2, 8, 23. — 2) f. 0ना N. pr. der Gemahlin Akrūra's HARIV. 1919. 2086.
- उग्रचार्य** (उ + आ) m. N. pr. eines Autors Ind. St. 1, 470, 7.
- उग्रदेव** (उग्र + देव) nach Śā. N. pr., vielleicht adj. starke Götter habend: अग्निना तूर्वशं यङ् परावत् उग्रदेवं क्वामहे RV. 1, 36, 18.
- उग्रायुध** (उ + आ) 1) adj. gewaltige Waffen führend AV. 3, 19, 7. — 2) m. N. pr. eines Fürsten MBH. 1, 2734. 4546. 6982. HARIV. 1074. fgg. VP. 453. LIA. I, 727. fg.
- उग्रेश** (उग्र + ईश) m. der gewaltige Gebieter, ein Bein. Çiva's MBH. 3, 8836. N. eines von Ugra erbauten Heiligthums RĪGĀ-TAR. 1, 350.
- उंकार** (उम् + कार) m. N. pr. eines Gefährten von Viṣṇu HARIV. 12631. fg.
- उङ्कुण** m. = उत्कुण ÇABDAM. im ÇKDR.
- उच्च**, **उच्चति** DRĀTUP. 26, 114. perf. उवोच, med. उचिषे; *Gefallen finden an; gern thun, gewohnt sein*: उवोचिष्य हि मघवन्देक्षे महेर् अर्षस्य वसुने विभागे RV. 7, 37, 3. पित्रा दधृग्येवाचिषे 8, 71, 2. नेत्रं न रूपव-मूचुषे (dat. vom partic. perf.) 10, 33, 6. — partic. उचितं Uṇ. 4, 187. 1) *woran man Gefallen findet, was Jmd behagt, woran man gewohnt ist; angemessen, entsprechend* H. 743. प्लावयस्व वमात्मानं नरोत्तम मदेचिते। सलिले R. 1, 44, 56. वितरति नृपा नोचितम् PAÑKAT. I, 12. वर्षा पूर्वोचितं (an die man früher gewohnt war) वक्तु R. 2, 33, 2. उचिताश्चाशिषस्तस्य

प्रयुञ्जन्वै यथाविधि 4, 8, 57. प्राणानामनिलेन वृत्तिरुचिता सत्कल्पवृत्ते वने ÇĀK. 171. दान्तिपयेन ददाति वाचमुचितामन्तःपुरे-यो यदा 132. अश्वबन्धनं च राज एवोचितम् ITH. bei ROSEN zu RV. 18, 1. इतः परं तव मम च प्री-तिर्नोचिता PAÑKAT. 176, 1. पार्थिवोचितानि वस्त्राणि 132, 2. देशकालो-चितमिदमाह 141, 3. पुष्पं वृत्तोचितम् SUÇR. 1, 224, 2. उचितमेवैतन्ममास-मीक्ष्य कारिणः HIT. 43, 22. — SUÇR. 1, 130, 20. 2, 145, 10. ÇĀK. 61, 13. BHARTṚ. 2, 29. HIT. 14, 13. 32, 22. I, 52. 82. VID. 11. 45. DHŪBTAS. 68, 17. AK. 2, 4, 3. 9, 6. H. 1112. 1259. — प्राप्तापराधोचितम् adv. VIKR. 144. कुर्याद्यथोचितम् HIT. I, 50. यथोचितमातिथ्यं विधाय 27, 2. यथोचितेन वि-धिना 42, 3. भ्रंशो यथोचितात् AK. 2, 8, 23. H. 1317. यथोचितम् adv. auf angemessene Weise 12. उचित mit dem infin.: तानि — पृथग्गणयितुमु-चितानि diese verdienen besonders aufgeführt zu werden MBHUS. in Ind. St. 1, 13, 18. अनुचित (s. auch d.) PAÑKAT. 61, 3. HIT. 30, 18. nom. abstr. उचितत्वं MBH. 1, 7465. — 2) an Etwas Gefallen findend; an Etwas ge-wohnt: उचिताश्चैव संबन्धे ह्यस्माकं तत्रिपर्यभाः MBH. 1, 4368. सोचिता नलसिद्धस्य मांसस्य वक्रशः पुरा N. 23, 20. सुखानामुचितो नित्यमसुखानां नोचितः R. 5, 33, 34. उचितो जयं जनः सर्वः ज्ञेयानां त्वं सुखोचितः 2, 51, 3. प्लवगाः शिविकावाकनेचिताः 4, 24, 18. 21. 5, 42, 6. HIP. 1, 33. N. (BOPP) 16, 16. SUÇR. 1, 239, 17. RAGH. 1, 50. 2, 25. 3, 54. 60. Vgl. अनुचित und अनुचित. — Nach H. an. 3, 251: a) विदित, b) अन्वयत, c) मित, d) युक्त; nach MED. t. 97: a) न्यस्त, b) मित, c) ज्ञात, d) समञ्जस; nach ÇABDAR. im ÇKDR.: प्राक्त. — Von उच् stammt ओकस्.

— अग्निं einen Zug haben zu, gern aufsuchen: अग्निं वा एष एतानुच्य-ति येषां पूर्वापरा अन्वयः प्रमीयते (so) TS. 2, 2, 2, 5. अग्निं वा एष एतस्य गृहानुच्यति यस्य गृहान्दहति ebend.

— नि 1) *Gefallen finden an oder bei Etwas*: नि यो गृहं पौरुषेयीमुवोच RV. 7, 4, 3. (अन्वयसि) न्यस्मिन्निदेा ननुषेमुवोच 21, 1. — 2) *es sich gefallen lassen* (irgendwo), *verweilen*: तत्र मेदिर्न्युच्यतु सर्वाश्च यातुधान्यः AV. 2, 14, 3. अन्यत्रास्मन्युच्यतु 6, 26, 3.

— सम् *Behagen finden an* (instr.), *gern zusammensein mit*: समन्धसा मदेयु वा उवोच RV. 7, 20, 4. सूर्यस्य रुष्मिभिः समुच्यसि 5, 81, 4.

उच्च (von वच्) n. *Spruch, Preis* RV. 1, 73, 10. स्वादिज्ञा धीतिरुच-धाय शस्यते 110, 1. 143, 6. यद्वा मानास उच्चमवोचन् 182, 8. 2, 19, 7. 20, 5. प्रति मनायोरुचयानि कर्षन् 4, 24, 7. 5, 12, 3. 7, 18, 5. 8, 77, 6. — Vgl. उक्थ.

उच्चय (von उचय) 1) adj. *preiswürdig* RV. 8, 46, 28. — 2) m. N. pr. eines Aṅgiras, Verfassers von RV. 9, 50—58. ÂÇV. Çr. in Verz. d. B. H. 25. Die spätere Form ist उत्थय. Vgl. उक्थय.

उचित s. u. उच्.

उच्च 1) adj. a) *in der Höhe befindlich, hoch, erhöht* AK. 3, 2, 19. H. 1428. 'पुरस्ताडुच्चम् KĀTJ. Çr. 7, 1, 21. उच्चाः — पत्तिगणाः ÇĪÇUP. 4, 18. उच्चात्सल R. 1, 5, 17. 0ग्रङ्ग 5, 11, 7. KUMĀRAS. 7, 68. 0ललाटा TRIK. 2, 6, 2. 0लला-टिका HĀR. 130. अत्युच्च LAGHÚ. 2, 13 in Ind. St. 2, 286. दिव्यानामत्युच्च-पदवन्मनाम् KATHĀS. 17, 135. किं स्विडुच्चतरं च खात्। — खात्पितोच्च-तरः MBH. 3, 17344. fg. उच्चतम KĀTJ. Çr. 7, 1, 10. 11. उच्चपङ्क ein tiefer Sumpf KĀURAP. 44. — b) *laut*: उच्चवचम् BHARTṚ. 3, 85, v. l. hochbetont: विंशतेरुप-सर्गाणामुच्चा एकाक्षरा नव RV. PRĀT. 12, 8. 3, 19. — c) *gesteigert, heftig*: उच्चमंराग R. 5, 87, 9. — 2) m. der Höhestand eines Planeten (Gegens. नीच, KĀLAS. 393. स्वोच्चमस्त्येषु पञ्चमु ग्रहेषु R. 1, 19, 2. ग्रहे: — पञ्चमिरु-